

Højvelbaarne
 Hr. Råd, Professor og Ridder Albertus Thorvaldsen!
 Rom. Sachsen. Norge. p 26^d. October
 1829.

Thorvaldsens Museums
 ARKIV.

Naar Øjet hviler ved dets Linsers Top, og den idel virksomme
 Tanke tyer tilbage, fori svundne tidens Favn at (væle ved kien-
 "munden, tor jeg da mere det Glæde Haab, som Son of den gamle
 Mand ser uden at innskænke sig til Mordags - Begrebet om Ordet
 Yen! kaldt. Seren Højvelbaarantud, saaledes, at vord. Redret
 ved Godhedfuld Opundformhed? Ja jeg tror det, og i denne
 Overbevisning, føler jeg Trøst, Lidelse; Lindring uden
 Smerten!!

At jeg som 14^d. November 1798. forlod København; rej-
 "te til Ostindien; besøgte Landets mindst Bekjendte Dale; kom
 efter Ott. aars Ophold, hjem Egn, hertilbage; betraadte som
 chulstain Bahne; brød under Plegt afgyldt, mit venstre
 Bræn, søgt, og erholdt. Afskud, som Premierlieutenant;
 beryst. Sydkland, England, samt Norge og Sverige, en
 Beyvenheder, som jeg af Frygt for ~~at~~ at fald. til Be-
 "svær, kundt simpelt her har som den at berøre.

For 1816 indtil 26 var jeg. Berlin og Wien; min
 maatte paa Grund af en Nerv. syge, som aldrig siden forlod mig,
 søg. Tjelflykt hos min søster og Lysten; min, hvilket Gjensyn!!
 "Hvem fandt jeg rovt of et Slagflod; min Beath. vidloret of
 Rummerens Overvoxt, og endelig en Børneflokk, som tidlige løste
 at Mangle!! Lad mig forled. (diss. lid.

Jelsjann; mig er end ijdligere Beskrivelse. Ummelig, og behøver
 i heller som at vække som anerkjendt gamle Thorvaldsens
 huld. Deeltagelse!

26/10/1829 123

9581
 Min Velsignende Brev! Glemme dem Sorgen ved et Betragtning min
 lykkelige Stilling, og forder Aet, og tank, kun som alle sig! Berør sig
 som Nærværende her for ved alle. Saly at kunne se mig brogt til Bre
 Drik, høytal! Her var jeg. Samfund. 13. Maaned, og blev, paa
 Krafthold min, nogenlunde Helbredt. En opfordring fra Stedets Indva
 ner her. Schen, om at imodtage den Vacante Organist Plad, antog og mig
 Gled; men da min Svagelighed yttled mig at komme til bestemmelse,
 saa var Tjenesten ved min Andens Besvær, allerede overdraget til en
 Anden. Imidlertid anerkjender min Smilighed af de Cancelians
 Morgenstjerne med Glæde, og jeg Anroed. mig ved Guds ved private Under
 visning; min mange og besværlige Rejser; et saa strengt Klimat,
 det taalte min nedbrudte Constitution ikke, og en heftig Gigtfeber,
 forment end mere Kramp. har mig aldeles udelukket mig fra al
 Virksomhed! Efter Lejernes Formening vilde varm Bad,
 var det eneste Middel hvorved minlig Helbredet var at tænke paa.
 I min lykkelige Stilling forbydes Anvendelsen af hvert Raad
 sig selv; thi jeg er — Fatig!!! Jeg har ikke Skrevet til
 min Stakkels Syster; thi jeg maatte jo skamme hend; Desuagtet,
 har hun ved Rejsen kommet til Kænighed om den haardt Skab
 nu, som forfølger mig. Hjælp. Sig, saaledes tyder den mærkelige de
 af hendes herlige Brev — Kan jeg desværre ikke! Og hvortil,
 min Seltsamh. min lidende tyder om Hjælp; min et Guds,
 Raad og jo ogsaa noget, og her er det. Skriv til Morvaerden!!!
 Fortæl ham den Forfatning, som den er, og gendiske saaledes,
 Med ham tuind. Gang fra mig!!! Bønsker den Hl. om
 Hjælp, og kærester Ludvig! Du faar den Sikkerly! vi sig,
 Da, saa snart muligt, for fra det nedværende. Opholdet, og kom
 til mig, og Lad Os, som havde feller Gleden, til vor stoffstand
 som Venner, med standhaftighed pule et smil heri
 Sorgen!!!

142.
 Dens hender huld. Opmuntring maatte jo indgyde. Med, til. Folge af
 saadant Raad at fremsette sig sine, de vigtigste, som nogen
 de. Gud fra min Ten!!! O! Gud give. de maa komme for Guds, og
 ved min Faders Erindring hældt saligt fremstillet til Guds
 Opværend. Dom!!!

Om de værdige at opfyld. min Underdanige Bøn om
 Understøttelse til en Bad. Kurs. Da ville jo give Anledning til et
 af de i Mærheden af Stockholm; vel skal de tykke vor Virksom
 men ogsaa meget bekostelige, og det er jo Grund nok til at vel
 og Fortænt.

Hvad mig ved Adelsmod minnelyg vorden forindt, kunne
 Gud, Gud sku ved Ved paa Hamburg, som her ved hand
 Ende ville bli. Reallensent.

Og min Farvel. Farvel!!! Dem anbefales af
 mit inderste, Guds Forset, og ses tyer sig, med grundfuld
 Tillid, for Optholdelsen af min Tilværelse, til den Maden
 hed!!! Og har den Bre om Land Højagtelse at vor
 og forbliv.

adress. Søren Mijulbaasens
 Underdanig og Egenlydig
 Carl Ludvig Schnabel
 Miniktorer. Schien. at aflæses
 hos Velsaarn den Cancelians og Polkemest
 Brunneck. Schien
 At dette Brev er Skrevet
 paa Tylliet, og med id
 sitrende Haand, ved tyer
 som Vindskyldning for dets
 store Mangler.